

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 13. avgusta.

Vsako delo, pričeto brez pravega preudarka, ne iznebi se pečata svojega rojstva. V posledicah maščuje se prisiljenost in kakor v navadnem življenju tako se tudi v političkem prav razločno opazuje podedovanjska teorija. Roditeljev grehi in fizični nedostatki preidejo kot nesrečna dedščina tudi na zarod, do tretjega in petega kolena. Tako uči sv. pismo, tako poučuje nas tudi vsakdanje življenje.

Češko-nemška sprava je tako pomilovanja vredno dete, katero na jetičnem svojem telesu kaže vse nedostatke duševnih svojih očetov, ki so kar na vrat na nos mej pokanjem šampanjskih steklenic stesali in v Prokrustovo posteljo oportunistva in hipnega uspeha potlačili prisiljeni svoj proizvod in pri tem bili tako slepo zaverovani v svoj ugled, da bi vsi bili prisegli na to, da je rezultat, dogovorov Dunajskih najboljši plod, ki je sploh na tem planetu mogoč.

Ko so se dne 27. januarja t. l. pravim gledališkim načinom objavili Dunajski sklepi, nastala je res izredna osupelost in kdor sodi po prvem utisu, rekel bi bil: sprava je zgodovinsko delo. Osupelost bila je pa le kratka, kmalu pokazale so se nesrečnega novorojenca neozdravljive hibe, in posledice neso mogle biti dobre, ker je vse delo bilo oprto na pesek, ker mu je nedostajalo jedino pravega, naravnega temelja, ker se je konferenca sklicala in sešla tako, kakor da bi ne živeli koncem 19. stoletja, ampak še vedno v oni mračni dobi, ki leži že pol stoletja za nami.

Pričakovati bi se bilo smelo, da sta v konferenco oba na Češkem bivajoča naroda volila svoje zastopnike, ker imata izvestno oba naroda pravico zahtevati: „Nil de nobis, sine nobis“. A narodov nihče ni vprašal, marveč poklicali so par „takozvanih“ voditeljev na Dunaj in z njimi, ne da bi imeli pooblastilo „ad hoc“, v naglici skrpali spravo, katera naj bi pomela vsa nasprotstva s sveta in kraljevino češko prestvarila v pravo pravcato „obljubljeno deželo“.

Za Nemce ima sprava tudi res veliko „mleka in medu“ kajti zvarila se je, kakor je te dni

dr. Rieger sam rekel, pod vnanje politike uplivom in katera je ta „vnananja politika“ pač ni težko uganiti. Drugače pa je glede Čehov. Pri vsem spoštovanju do dr. Riegra velicnih zaslug, moramo vender izreči, da so v službi narodovi osivelega vodjo na Dunaji ujeli „v skrbno nastavljene mreže“, da so mu izvabili častno besedo in mu, kakor Delila Simsonu, odstrigli svetle kodre ter tako odvzeli moč.

To se je tudi pokazalo takoj po objavljeni Dunajskih sklepov. Dočim so nemški listi s krajnim zadovoljstvom zabeleževali svoje pridobitve, bila so mladočeška glasila takoj prvi hip skeptična, čez par dni pa se že odločno postavljala po robu in nahajala od dne do dne več odmeva mej narodom. Nič ni hasnilo, da so se listi konfiskovali in zabranjevali shodi volilcev, ki so hoteli razpravljati o spravi, iskra odločnega ugovora širila se je vedno bolj in kmalu je bil ves narod češki v opozicije ostrogu. Staročeška stranka začela se je rušiti in od vseh glasil ostal je le še „Hlas Naroda“ Riegru zvest.

V tem kritičnem položaji podal se je Rieger na Dunaj, da bi od ministerskega predsednika Taaffe izposloval vsaj čiščino kot notranji uradni jezik. Toda pot njegov ni bil srečen. „Presse“ namreč javlja, za njo pa tudi drugi listi, da si Taaffe ni niti toliko časa vzel, da bi bil Riegra pnslušal.

Rieger si je pri tej priliki pač mislil: „Nehvaležnost plača sveta!“ S koliko požrtvovalnostjo se je potezal za spravo, kako vso popularnost svojo vrgel na žrtvenik, a sedaj delajo z njim, kakor z izžeto citrono! To je bitko, a priti je moralo tako, ker se je sprava delala preko naroda, in ker se ni toliko gledalo na češke koristi, kolikor na to, da se ugodi želji železnega kancelarja in Kolomana Tisze, ki sta baš tem povodom posegala v naše notranje zadeve.

Češko-nemška sprava še vedno hira na svojega rojstva nedostatkih in bode hirala tako dolgo, dokler narod sam ne popravi, kar so državniki pri zeleni mizi napačnega storili.

perutami. Prepričan bi se bil rad, kako svobodno se pri nas mogó gibati narodna društva! A ker mi ni bilo moč izvesti svojega naklepa, obrnil sem se proti severu v prijazni Maribor, kjer cvete nemška svoboda.

Kmalu pa bi se mi bila godila slaba tudi tu, kajti skoro bi bil ostal na suhem. Aranžér separatnega Ljubljanskega vlaka, g. Drag. Hribar, naložene je imel toliko slovenske zemlje, da jo popelje v „nemški“ Maribor, da se je bilo bati, da u ubogo to mesto zadene osoda Pompeja in Herkulana, za mene pa bi ne ostalo prostora na prvem čisto slovenskem vlaku, ki je vozil iz Ljubljane. K sreči došel je še pravočasno telegram iz Celja, da tam čaka toliko in toliko Slovencev na naš vlak, Maribor bil je rešen, jaz pa tudi, kajti vagoni napolnjeni s slovensko zemljo ostali so v Ljubljani, jaz pa sem srečno se odpeljal. V zahvalo tega za Maribor rešilnega čina, čujem, da so Celjski Nemci sklenili, da prihodnji mesec hoté skazati svojo hvaležnost Slovincem ter se pripravljajo, da tudi oni slovesno vsprejmo „Sokole“, ki bodo prifrčali v njih nemško trdnjavo iz vseh slovenskih da celo tudi iz hrvatskih pokrajin.

Ves muzikalično nadahnen in veseleč se glasbenih užitkov, ki so me pričakovali, začel sem mej

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. avgusta.

Razdelitev Galicije.

Rusini so začeli zahtevati, da bi se vsaj jednake uredbe uvele za Galicijo, kakor so se pri Dunajskih konferencah dogovorile za Češko. Poljski listi se zaradi tega silno jezé in pišejo, da Poljaki nikakor ne morejo privoliti v kako razdelitev Galicije. Pri tem črnijo Rusine kot izdajalce, kateri le želé, da se zedinijo z Rusijo. Posebno konservativni listi odlikujejo se v svojem zabavljanju proti Rusinom. Seveda poljska žlahta se najbolj boji, da izgubi upliv v jednom delu Galicije, ker to bi njej škodovalo tudi v gmotnem oziru.

Vnanje države.

Tripelalijanca.

Nemci se vzlic tripelalijanci ne čutijo še varnih in iščejo še vedno novih zaveznikov. V Angliji si je cesar prizadeval, da pridobi prijateljstvo in zavezništvo Anglije, sedaj pa odpotuje v Rusijo, da bi si zagotovil vsaj nevtralnost ruske države, ko bi prišlo do boja s Francijo. Posebne sreče pa cesar s svojo politiko nema. Kakor misli glasilo ruske vlade, „Nord“, se Anglija nikakor ne misli še pridružiti tripelalijanci. Ruski car pa tudi ne bode hotel politike uravnjavati po želji Nemcev. Pa ne le velevlasti, temveč tudi manjše države skušajo Nemci pridobiti na svojo stran, zlasti obračajo veliko pozornost na Belgijo in Holandsko. Te dni je izšla na Holandskem politična knjižura, ki priporoča Holandežem, da naj se zedinijo z Nemčijo proti Franciji. Pisatelj posebno naglašá, da so Holandeži z Nemci jednega plemena. Te knjige pa najbrž ni pisal Holandež, temveč kak Nemec, ter se je izdala na nemške stroške, da bi se z njo javno mnenje na Holandskem pripravilo za zvezo z Nemčijo. Dvomimo pa, da bi ta knjižura dosegla svoj namen.

Dopolnilna volitev jednega poslanca v Rimu.

Predvčeraj je bila ožja volitev mej vladnim pristašem Antonelijem in iredentovcem Barzilaiem. Četudi je Garibaldi, kateri ni prišel v ožjo volitev, priporočal volilcem, kateri so pri prvi volitvi dali njemu svoje glasove, naj volijo Barzilaja, vender je zmagal vladni kandidat s 5362 glasovi proti iredentovcu, ki je dobil 4519 glasov. Vlada je iz političnih oziror porabila ves svoj upliv, da zmaga s svojim

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Slavnostni koledar; dar sv. Antona; „Sokol“ s pristriženimi peruti; separatni vlak in slovenska zemlja; hvaležnost nemških Celjanov; muzikalično filologična premišljevanja; harmonija in takt; nemški želo in slovenski pesnik; narodni papir; Vodnikov spomenik; novodobna Klio; pozdrav Ahasveru I.)

Kar v slavnostih smo, druga podi drugo in odkar se je visoka politika potegnila v poletno spanje, ter se je podal stari Bismarck v kopelji, postali smo tudi mi tu doli pod črto bolj imenitni in ponosni. Naš slavnostni koledar pa je nekako slabo urejen, dogaja se, da sta kar po dve tri slavnosti na jeden dan, potem pa zopet celo vrsto dni in tednov ne pride nič. Godilo se je že tudi meni, da sem si želel imeti dar sv. Antona, o katerem pripovedujejo, da je imel „donum ubiquitatis“ to je lastnost, da se je mogel prikazati ob jednom na raznih krajih. Tako bi se bil pretaklo nedeljo najprej rad prikazal tam doli v Devinu na obalih sinje Adrije, kamor je poletel „Sokol“ Tržaški, ali bolje rečeno hotel poleteti, kajti pristriči so mu hoteli peruti, a on si jih ni dal ter je raji ostal doma, nego da bi se pokazal s priskubljenimi

potom premišljevat, imamo li mi Slovenci dobre in pristne izraze za besedi harmonija in takt, kateri imata tako veliko važnost v glasbi in v petji, včasih pa tudi v socialnem življenju. Po dolgih filologiških premišljevanjih prišel sem do spoznanja, da ti dve tujki v nas nesta še prav udomačeni, da nam vsled tega včasih ni zameriti, če jih ne rabimo, kakor bi bilo želeti. V političnem našem življenju tedaj marsikaterokrat ni onega, kar izrazuje prva, namreč soglasja, skladnosti ali složnosti v delovanju našem, niti onega kar izrazuje druga, to je prave mere ali premišljenosti. Saj pa mi Slovenci, ker se nam povsod tako dobro godi, kaj takega tudi ne potrebujemo. Mi se bodemo gotovo dokopali do sijajne bodočnosti tudi brez tega, svobodno smemo torej vleči vsak na svojo stran, ker to je veliko lepši, nego da bi bili vsi jedne misli, kakor smo bili nekdanj.

Tem veseleje me je iznenadilo, ko sem videl, kako vse drugače je v tem oziru pri pevcih naših, kako lepa harmonija vlada mej njimi, koliko takta se nahaja povsod v petji in izven petja. Z velikim zadoščenjem moram tu konstatovati, da me je jako razveselila lepa složnost, katero sem imel priliko opazovati, harmonično in složno postopanje, katero se mi je kazalo od vseh strani. In tako je

kandidatom in pozvala vse svoje pristaše in sploh vse volilce, do katerih ima kaj upliva, iz letovišč in kopaljš.

Papeški neduhovniški diplomatični agenti.

Francoski list izvedel je, da papež Lev XIII. namerava nuncijaturam dodati neduhovnike kot diplomatične agente. Neduhovniki bodo v marsičem lahko več dosegli nego duhovniki, ker se bodo lahko bolj udeleževali družbenega življenja.

Francoski zbornici

snideta se letos že sredi oktobra, da rešita budget do konca leta. Sklicati se morata tem prej, ker bodo v januariju volitve za senat, in bodo zatorej mnogi senatorji že zadnje dni decembra morali oditi v svoje volilne okraje, da se predstavijo volilcem in ker se bode moralo zborovanje zaradi tega pretrgati že sredi decembra. Po novem letu se pa v zbornici začne debata o novem obnem carinskem tarifu, katera zadeva pa ne bode posebno hitro rešena.

Major Wissmann

povrne se v Afriko v septembru, ko mu poteče dopust. Prizadevati si hoče, da pridobi nekatere afriške narode na svojo stran. Sansibar sedaj pod angleškim pokroviteljstvom, hoče Wissmann premestiti državni komisariat v Bagamoyo. Wissmannova misija v Afriki pa sedaj ni več take važnosti, ko se je Nemčija sporazumela z Angleži.

Velika demonstracija

za uvedenje občne volilne pravice bila je v nedeljo v Bruslju. Demonstracije so se udeležili največ delavci, bilo jih je do 60.000. Mnogi govorniki podarjali so, da se treba posluževati nezakonitih sredstev, če se z zakonitimi ničesar ne doseže. Na zastavah bili so napisani: „Predzadnji opomin.“ Odposlala se je brzojavka na kralja. Mej drugim se je sklenilo, da se snide velik kongres, na katerem se bode posvetovalo o tem, da se po vsej Belgiji delo ustavi, če se delavcem ne dajo večje politične pravice. Pomenljivo je, kako pišejo židovska glasila o tej demonstraciji. Vidi se jim, da jim nikakor ne ugaja, da bi se dala delavcem občna volilna pravica. Zato stvar zavijajo, češ, da se ne ve, komu bi občna volilna pravica koristila. Narod na Belgiskem še ni dovolj zrel za občno volilno pravico in bi torej razširjenje volilne pravice utegnulo koristiti klerikalcem. Jasno nam kaže pisava židovskih glasil, da je žid le tedaj liberalen in demokratičen, kadar to ugaja njegovim koristim, sicer pa ne.

Dopisi.

S Krškega 6. avgusta. [Izv. dop.] Za današnje tukajšno uradno učiteljsko konferencijo bil je uložen tudi ta-le zanimiv samostalen predlog:

„Čestokrat primeri se, da ljudje svojega učitelja pri šolski gospodski tožbarijo. Take tožbe so večidel neosnovane in skoro vselej sebičnega značaja. To bodem dokazal iz lastne skušnjice.“

Pred štirimi leti sta mene tožila dva soseda, in sicer: prvi zato, ker sem oženjen, a drugi zato, ker nesem pijanec. Prvi ima namreč odrastlo hčerko, ki bi jo rad dobro omožil; da bi jo pa ravno domačemu učitelju rad obesil na vrat, izdal se je sam, ko je namreč (v pijanosti) rekel: „Jaz samo zato učitelja tožim, da bi bil drugam prestavljen, in da bi prišel mlad, neoženjen učitelj k nam, da bi se pri nas oženil.“ —

In vino veritas!

tudi pravo. Saj se nam vendar vedno poudarja in ponavlja, da petje blaži čute, da zli ljudje nemajo pesni. Kako bi bilo tudi mogoče, da se mej pevce more uriniti ona strast, ki tako često razburja duhove v političnem življenju, v katerem je tako težko doseči harmonično delovanje in taktno postopanje v vseh kočljivih vprašanjih, katerih je tako polno javno življenje. Naj se politiki cepijo na kolikor stranij jim drago, mi pevci ostajamo tudi nadalje v istej lepej harmoniji, do katere nas je privedla slavnost Mariborska, skupno bočemo prepevati, kakor smo prepevali tam. Ali se ni topilo vsacemu srce milobe, ko sta v jedno celoto z druženo nastopila naša dva pevska zbora in so se mogočni basi starejih naših pevcev v divni harmoniji zlivali s tenorji mlajih njih tovarišev? Je li kdo tu mislil, da je katera razlika mej njimi? Ni li vseh navdajala le jedna sama misel, ljubezen za sveto narodno stvar, katerej so posvetili vsi svoje moči. Je li kdaj komu prišlo na misel, da bi se mlajši pevski brat hotel povzdigovati nad starejšega? Ne, kaj tacega pri nas ni mogoče. Osobnosti in zasebne strasti, teh mi ne poznamo, sijajno se je to dokazalo zopet jedenkrat, omolknuti so morali vsi zlobni klevetniki, z dejanjem se je pokazalo, da mej pevci je še doma prava harmonija, od vseh strani postopalo se je s tolikim taktom, da se je

Drugi sosed mi je pa sam očital: Vi niste za mene, ker mi tako malo skupiti daste. (Je namreč krčmar.) Vaš sprednik je bil boljši mož. On je po 20 do 25 gld. in še več na mesec pri meni zapil; potem pride pa še njegova (učiteljeva) žena in me lepo prosi, naj možu vode v vino primešam, da ne bo tako vinjen prihajal domov. Dosedaj sem mu vselej polovico vode primešal, a on mi je to zmos plačeval kakor samo vino in žena bila mi je še hvaležna zato. — Vidite, to je bilo zame izvrstno!

A česa sta me obdolžila ta dva dobra soseda, da bi dosegla svoj namen? Tožila sta me, da gratisbukve revnim učencem prodajam in še veliko drugih rečij, kar je bilo pa vse gola laž. —

Vršila se je sicer stroga preiskava; bil sem poklican dvakrat na „uradni dan“; žandarmi so hodili po hišah popraševati zaradi bukev itd.; poklic dobil sem vselej po županstvu in občinski sluga mi ga je uročil vselej še le zadnje dni in mej šolskim počitkom, ko sem z učenci bival pred šolo na prostem in to zato, da bi me tudi pred mojimi gojenci sramotil, češ: „Vaš učitelj je tožen goljufige, bo moral jutri na odgovor itd.“ (Znano je bilo namreč po vsej okolici, česa sem tožen, ker omenjena dva junaka kričala sta očitno: „Pred porotnike bo prišel naš šomašter, službo bo izgubil, zaprt bo na več let itd.“)

Ko se je končno dokazala moja nekrivda, rekla sta: „Najina tožba je imela vsaj ta uspeh, da je moral učitelj dvakrat na odgovor in tam ves dopoldan mej kmeti čakati, kedaj pride vrsta nanj; napravila sva mu dosta sitnosti in — sramote!“

Mojega predsprednika bil bi rad tožil pri c. kr. okrajnem glavarstvu tedajni tukajšnji župan. V to svrhu vzame seboj dva obč. svetovalca in — na Krško, a še le mej potjo ugibali so, česa naj bi tožili učitelja. — Za pot dobili so, reci: vzeli so si iz obč. blagajnice vsak po tri goldinarje. Za teh 9 gld. so dobro „bandali“ po Krškem, a ostalo jim je še drobiža v žepu. — To svoto, izdane „za pōta“, je potem občinski odbor potrdil brez ugovora. —

To dogodnico pravil mi je, celo večkrat, jeden omenjenih občinskih mož, koji se je bil pozneje sprl z ostalima dvema, koja dva — po stari navadi — še vedno rada nasprotujeta šoli in učitelju.

Ali neso to vrlji špekulantje?

Tudi mene sta že večkrat tožila pri c. kr. okrajnem in deželnem šolskem svetu, celo pri vis. c. kr. ministerstvu — a brez zaželenega uspeha, ker so njune pritožbe bile neosnovane, lažnjive in le bolj — iz navade. Predlagam torej:

Slavna skupščina naj sklene c. kr. okrajni šolski svet prositi:

1. Vsaka pritožba proti kaccemu učitelju naj se najprvo obdolžencu na pismeno opravičenje pošlje, in sicer potom šolskega vodstva. Tako bode učitelj lahko o pravem časa spoznal svojega tožitelja in zatožbo ter bo lahko zahteval zadostenja pri sodnji.
2. Ako bi se c. kr. okrajnega šolskega sveta učiteljevo pismeno opravičenje nezadostno zdelo, naj se pozove na odgovor na Krško.

videlo, da samo mej pevci je mogoča prava složnost. Brez takta postopati, to pač ni mogoče pri pevcih, ki imajo baš s taktom toliko opraviti, dober takt v pravem trenutku pa pomaga preko marsikatere kočljive situacije.

Saj še celo drugod vidim, kako se marsikatera stvar z malo prekanjenostjo da prikriti in prirediti, da dobi vse drugačno lice. Dobil sem nedavno pismo od neke odlične slovenske domoljubne gospe. Na kuvertu bilo je v zeleno barvanem tisku hrastovo listje z želodi, pravi pravcati germanski pismeni papir, katerega je dotična gospa dobila Bog si ga vedi kje? A kako si je pomagala, da ga vendar le porabi? Zapisala je pod hrastovo perje Koseskega že toli obrabljene stihe: Hrast se omaje in hrib itd. Ker pa je dobra Slovenka, priložila je v listu visitko narodno s podobo Vodnikovo, kakor jih prodaja „Krajcarska družba“ za Narodni dom, na katerej vizitki sem z začudenjem bral ime neke znane bolj na nemško stran cikajoče gospe! In tako se je prva stvar poravnala z drugo, pod želodom slovenski napis, pod slovenskega pesnika podobico pa nemško nadahnene gospé ime.

Ta dogodek me spominja, da vsem našim narodnim pisalkam in pisalcem listov toplo priporočam narodni papir, potem ne bode nobenemu več treba pisati slovenskih verzov pod nemški želod. Narodni

3. Poklici naj se učiteljem vselej pošiljajo potom šolskega vodstva.“

Z Vrhnike 12. avgusta. [Izv. dop.] V „Slovenici“ z dné 8. t. m. poteguje se nek dopisnik z Vrhnike za učiteljice, kar mu pa kot nedvomnemu privržencu dr. Mahnič in njegove teorije o ženskah jako slabo pristuje. Vrhnika ima četvero-razrednico za dečke in dverazrednico za deklice; nameščeni bi morali biti torej 4 učitelji in 2 učiteljici. Toda je baš nasprotno. Že pred petimi leti je slavni deželni šolski svet na izpraznjeno mesto četrtega učitelja namestil učiteljico, a za tri leta potem na mesto začasno na kmeljski šoli na Grmu nameščenega učitelja Č. neko neizprašano pripravnico.

Mi nemamo sicer nič proti učiteljicam; vsakemu svoje, čast tudi njim. Vender pa moramo odločno zahtevati, da slavni c. kr. deželni šolski svet čudne razmere predrugači. Pri srboritih naših paglovcih treba je baš krepke avtoritete, koja se pa ne more zahtevati od nežnega spola. Iz tega, kakor tudi pedagogiškega stališča, se torej ne ujemamo s trditvijo nekaternikov, ki menijo, da bi imele pri dečkih učiteljice jednako dovoljen uspeh, kakor učitelji. Tu ne sme odločevati protekcija! Šola ni ubožnica, zatorej se tudi ne more trpeti, da bi na deški šoli poučevala še v bodoče neizprašana pripravnica, če prav je domačinka in — ne zanikamo — vzglednega zadržanja.

Sicer tudi lahko do tega pride, da kak „lemenatar ali pa celo cerkovnik nadomestuje g. kaplana — kar bi bilo konči isto razmerje. Kar se pa šolskih zamud tiče, upamo, da bo že c. kr. okrajno glavarstvo vmes poseglo in spravilo v red tudi to zadevo.

Z Grma pri Novem mestu 10. avgusta [Izv. dop.] Povestnica nas uči, da so narodi, ki niso imeli prilike izobraževati se, zaostali za drugimi narodi ali njim še celo popolnoma podlegli, kajti vsled prenizke izobraženosti in male omike, znižavalo se je tudi občno blagostanje vedno bolj in bolj. Prav iz tega uzroka tekmuje dandanes država z državo, katera bode po boljše in pravilnejše poti pomagala svojim narodom do potrebne izobraženosti — do blagostanja. Tudi naša visoka vlada prizadeva si po vsej moči pomagati svojim narodom do one izobraženosti, vsled katere bi jim bilo mogoče obdržati se na površji. Dognana resnica je, da sreča in blagostanje vsacega naroda sloni na kmetskem stanu in komur je mari napredek njegovega naroda, ta mora pomagati kmetskemu stanu do potrebne omike. Taki nagibi vodijo gotovo tudi naš slavni deželni odbor, ki izdaje leto za letom znatne svote za napredek kmetskega stanu, pošilja leto za letom ljudske učitelje v deželno kmetijsko šolo na Grmu v daljno izobrazbo. Tudi letos došlo nas je dne 5. t. m. semkaj v ta namen 15 ljudskih učiteljev in sicer: J. Albreht iz Ledinj, B. Andolšek iz Bohinja, J. Bregar iz Kranjskegore, J. Dimnik iz Postojine, R. Horvat iz Orehka, J. Jeglič z Dovjega, F. Kolbesen s Poljan, F. Likosar z Gorič, J. Novak z Dobrove, Fr. Rojina iz Kolovrata, A. Šifrar iz Starega Trga, K. Šober iz Črmošnjic, J. Turk iz Be-

dom pa utegnemo morda še vendar doživeti, kar nas je mladih ali vsaj „v narboljih letih“, če bode vsak pridno segal po tem narodnem papirju, ki je res ukusen in priporočila popolnoma vreden. Morda nam preostane še toliko, da bodedo mogli dati ubogemu Vodniku malo železno ograjo, ter ga tako obvarujemo raznih nedostojnostij, ki se vrše na njega podnožji, katerih najbolj drastično sem videl pred nekaterimi dnevi. Na najvrhno stopnico podstavka zlezla je bila stara babura ter tam mirno kinkala in spala. Kakor se mi je videlo od daleč, bil je spomenik nekako podoben spomeniku Cavourjevemu v Milanu, na katerem pod kipom velicega državnika sedi na stopnicah Klio, ki njega ime zapisuje v zgodovinsko knjigo. Valjda je babura tudi hotela tako nekako dopolniti Ganglov načrt. Ko pa je ta novodobna Klio začela celo delati toaletto ter se „sans gène“ kobacati po stopnicah prinesla je nemesis mimo redarja, ki jo je prepodil in tako Vodnikov spomenik zopet reducirjal na prvotni Ganglov načrt.

Konečno naj omenim še, da me je posebno veselilo, ko sem v Mariboru našel kolego svojega in utemeljitelja dinastije Ahasverov, najnovejšega mi prijatelja Ahasvera I., katerega z željo, da se skoraj oglašati tu doli pod črto ali pa nad njo, iskreno pozdravlja
Ahasver II.

gunj, dr. Tomaž Romih s Krškega in Fr. Zaman z Ubeljkega.

Gospod vodja R. Dolenc nas je prav prijazno vsprejel ter nas obvestil s hišnim redom. Ker zaradi pomanjkanja delavcev ni mogel g. vodja še vseh sob prirediti in družih priprav izvršiti, pričeli smo s poukom dne 7. t. m., namesto 6., kakor nam je bilo poprej naznanjeno. Šole imamo zjutraj po štiri ure popoldne pa po dve. Vrh tega imamo pa še praktične vaje na vrtu pred poukom in po šolskem pouku. Učimo se sadjarstva, trtarstva, kletarstva, gnojnarstva, živinarstva in pridelovanja krme. Teško je sedeti toliko časa v šolski klopi, a g. vodja R. Dolenc in g. adjunkt Rohrman predavata nam tako lepo, tako zanimivo, da pozabimo na ves trud, in le škoda, da traje prekorišni ta tečaj samo tri tedne. Slavnostni odbor sme pa zagotovljen biti, da je denar, ki ga izda v ta namen, naložen dobro — rodil bode dober sad v prid našemu kmetu — v blagor naši domovini. —

V zavodu dobivamo tudi izvrstno hrano in dobro dolensko kapljico. Vsi tovariši se imamo mej sabo prav radi ter se izvrstno zabavamo. In kako bi se tudi ne, ker nam gg. Rufus in Rajthuzen, svoje dovtipe dan za dnevom iz svojih torb stresata. Pa tudi g. Obru se mnogokrat predala pristnega humorja do stežaja odpró. Predmet vsakdanje zabave je pa naš „Jožek“. Še mnogo bi lahko povedal, pa ohranim to do prihodnjic, ko končamo kurz.

Velika pevska slavnost v Mariboru dne 10. avgusta t. l.

(Dalje.)

Komaj, da so se pevci mogli malo okreptati in oddahniti, že je bilo treba na delo. Vršila se je skupna skušnja ob 11. uri. Najprve poskušala se je velika nova kantata Försterjeva z orkestrom, potem pa mešani zbori, da so pevke bile najprve proste. Ker je Ljubljanski vlak došel malo zakasnjeno, in je tudi skušanje kantate se malo podaljšalo — ni se moglo zborovanje vršiti opoldne, nego se je odložilo na 4. uro popoldne, kakor tudi skušnja za moške zборе.

Skupni obed, ki bi imel biti ob 1. uri, je odpadel. Zakaj? Temu je bil gotovo uzrok, da se je skušnja malo zavlekla in je občinstvo že prej se raztreslo na razne kraje, ter so pevci sami po končanih skušnjah, videč, da izostane naznanjeni skupni obed, in je bilo na vrtu mnogo družega občinstva, ki je vse imelo v prvi vrsti le jeden program: k-osilo, želeči konečno priti do mirnega grizljeja, podali se na razne kraje. Tako se je udomačil čitalničarski zbor v hotelu pri „nadvojvodi Johanu“, kjer so bili vsi prav zadovoljni z dobro postrežbo. Gostilničar bil je jedini od nemške strani, ki je izven slavnostnega prostora razobesil javno dve zastavi. Slavci pa so se udomačili v čitalniških prostorih. Po končanem obedu razvilo se je v hotelu prav živahno gibanje in petje. Kmalu bili so vsi prostori napolnjeni in zapelo se je mnogo krepkih zborov, ki so privabili obilico občinstva tudi v bližnjo kavarno. Slavci pa so jednako prepevali v čitalnici. Po 3. uri je bilo zopet treba k skupni skušnji za moške zборе. Komaj je bila ta končana, pričelo se je proti četrti uri zborovanje, o katerem je bilo deloma že poročano na drugem mestu. Predsednik g. Lešnik pozdravil je navzočne z gorkimi besedami ter prečital vsopred zborovanja. Zanimivo poročilo tajnika g. Suherja priobčili smo že v zadnjih dveh številkah, kakor tudi imenovanje častnih članov, preostaje nam torej, povedati le malo. Zborovanje vršilo se je le na kratko, ker od vseh strani vrolo je že občinstvo h koncertu. Iz poročila blagajnikovega posnamemo, da je društvo imelo dohodkov 742 gl. 60 kr. stroškov, 508 gl. 98 kr. prebitka je torej v blagajnici 233 gl. 62 kr. Na vsopred stojiča številka V. o spremembi pravil, oziroma o preloženju društvenega sedeža se ni obravnavala. G. dr. Romih predlaga, da se stavi raz vsopred, g. Miha Vošnjak pa, da se odboru prepusti. Društvena zibeljka bila je na Ptuj, naj torej ostane tam. Pri volitvah predlaga g. dr. Romih, da se velezaslužni g. predsednik Lešnik zopet izvoli, a ko ta odločno izreče, da ne more več prevzeti častnega mesta, bil je izvoljen g. dr. Jurtela. V priznanje zaslužnemu delovanju g. Lešnika izvoli ga občni zbor z burnimi živio klici častnim članom. G. Lešnik se zahvali za izkazano čast ter predlaga, da se izvolijo častnimi člani za zasluge

za društvo od nas že zadnjic imenovani slovenski skladatelji. Z živahnimi živio klici sklene po končanih volitvah predsednik zborovanje.

In tako prestopimo na glavno točko vse slavnosti na koncert. Že davno pred odloženo uro vrolo je občinstvo na slavnostno okrašeni občirni vrt v „Gambriushalle“ in kmalu bili so zasedeni vsi prostori. Za več kot 1200 oseb bilo je pripravljene prostora okrog 100 okroglih in nad 20 velikih dolgih miz, a vse je bilo premalo, mnogi morali so stojé poslušati. Veliki oder bil je prav lepo okrašen z lampijoni, zelenjem in narodnimi zastavami, v sredi vrta pa je bila razvita krasna zastava Graškega akademičnega društva „Triglava“, katere prekrasni trakovi so vzbujali občno zanimanje posebno od strani dam. O točkah, katere je svirala dobro uvežbana južno kolodvorska godba, ki je že pred koncertom začela svirati ob 2. uri in je potem svirala mej pojedinimi pevske točkami še 8 komadov, povem naj splošno, da so posebno razni slovanski komadi našli burno odobravanje, a to je le postranska stvar.

Pravi biser tega koncerta bile so pevske točke, osem na številu, o katerih hočem spregovoriti bolj občirno. Zstopana so bila vsa južnoštajerska pevska društva, posebno velik kontingent moških pevcev pa sta postavila „Ljubljanske čitalnice“ pevske zbor in pa „Slavec“ Ljubljanski, skupaj nad 80 pevcev, tako, da je moški zbor, ki je prvi nastopil, brojl nad 200 glav. Prva pevska točka bila je nova Nedvedova „Pevčeva molitev“. Ko so mogočno zadoneli prvi akordi krasne te kompozicije, prepričan je bil vsakdo, da nas čaka izreden pevske užitek. Pela se je z veliko preciznostjo in sta se v kratkih samospievih odlikovala gg. Štefančič in Pucihar. Burno odobravanje kazalo je, da so globoko segle poslušalcem v srce napev in besede. Druga točka bil je mešan zbor Volaričev „Slovan na dan“. Že ko so nastopale dražestne pevke, večinoma v prav elegantnih krasnih toaletah, bile so burno pozdravljane od občinstva, katero se je naudušilo nad lepim prizorom, ki ga nam je podajal pogled na velečastni ta zbor. Nad 70 bilo je pevk, skupaj z moškim zborom pa nad 150, ker zaradi razmerja neso mogli sodelovati v mešanih zborih vsi moški pevci. Kaj naj rečem o velikanskem utisu, katerega je učinil ta prvi bolj v popularnem slogu, a efektno zloženi mešani zbor na poslušalce? Bil je velikanski. Naudušeni krasni okrazi zalih pevk morali so globoko ganiti človeka, ko je donelo iz njih ust: Oj čujte hčere, sini me: Žarise dan, in pride čas, da dvigne se iz teme vsak Slovan! Ko angeljski tolažilni glas zadonel je vmes samospjev in dvospjev za sopran in alt: Prikaže se rešilni dan, otmi, otmi naš rod! In kakor pobožna molitev zadonel je zopet skupni zbor: A da ne zgine več nikdar, to daj rodov Gospod! Nepopisno bilo je naudušenje po končanem zboru, ki se je na burno zahtevanje moral ponavljati. Mili simpatični glas g. Šunkove iz Maribora, ki je pela samospjev, očaral je poslušalce, skupaj z njo pa se je odlikovala gospodična Stupica iz Ormoža s simpatičnim svojim alt-glasom. Videl sem marsikatero lice, ki je bilo ganeno do solz, in to je gotovo najlepše priznanje vrlim pevkam in pevcem. Po tej točki bila so odlikovana društva: „pevske zbor Ljubljanske čitalnice“, Ljubljansko del. pev. društvo „Slavec“ in akademično društvo Graško „Triglava“ z venci, katere so izročile s primernimi nagovori gospodične: Srnec Josipina, Berdajsova in Srnec Božena zastopnikom teh treh društev. Tretja pevska točka bil je Tovačovskega moški zbor „Žene mrak se“, ki se je vršil korektno in z dobrim opazovanjem dinamičnih znamenj, vendar se strinjam z opazko jednega največjavnih navzočnih naših glasbenikov, da bi ta kompozicija dosegla večji efekt, če bi jo bilo pelo samo jedno društvo, n. pr. Ljubljanske čitalnice zbor. Četrta točka bil je zopet mešani zbor, H. Sattnerjev „Po zimi iz šole“ na besede Stritarjeve. Lepa in teška ta kompozicija pela se je tako precizno, da je bilo vse navdušeno. V solo kvartetu očarali sta nas zopet že imenovani dami, g. Šunko in gspdčna. Stupica, in pa gg. Štamcar in Pateroster od Ljubljanske čitalnice zbor, katerih glasova sta se divno združevala z milima glasovoma pevk. Tudi ta točka morala se je ponavljati. Občna slava donela je vrlim pevkam in pevcem, bil je zares umetnišk užitek vsled izvrstne izvršitve, in gre tu slavo izreči vsem pojedinim gg. pevovodjem,

ki so študirali ta zbor s svojimi pevci, kakor tudi g. Jurkoviču, ki je vodil zadnje skušnje tako požrtvovalno in tako vrolo zборе pri koncertu.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Štiridesetletnica Strossmayerjeva.) „Národní Listy“ pozivljejo vsa češka mesta in vse občine brez razločka, da imenujejo Strossmayerja častnim članom povodom štiridesetletnega njegovega škofovskega jubileja, da tako z dejanjem podkrepijo idejo, da so vsi Slovani jedna sama rodbina.

— (Iz Zagreba) brzojavilo se je „Tagespošti“, da je poljski zasebnik Pabrinski 70.000 rubljev daroval jugoslovanski akademiji.

— (Volilni shod) sklicuje gosp. dr. A. Ferjančič dne 17. avgusta t. l. ob 4. uri popoldne v Ilirsko Bistrico, da bode poročal volilcem o svojem delovanju v državnem zboru.

— („Glasbena Matica“) prejela je od vis. dež. vlade sledeči dopis: „Vsled ukaza c. kr. ministerstva za uk in bogočastje je vladni svetnik Zollner priliko nadzorovanja tukajšnje glasbene šole uvidel, da je takim šolan nujno treba oskrbeti si raznih trobilnih inštrumentov, da tem načinom se menj premožnim učencem omogoči priučiti se godbe ne da bi jim trebalo si iz svojega omisliti takih dragih inštrumentov. Glede na to izjavo se je v državni proračun za leto 1890 postavil izvanreden kredit za napravo trobilnih inštrumentov, kar je sedaj postavno dovoljeno. Tukajšnja c. kr. plačilnica dobi tedaj naukaz na račun tega kredita častitemu društvu „Gl. Matici“ izplačati 300 gl. v omenjeno svrhu, za kateri znesek se naj nakupijo trobila uglasbene po proglašeni normalni ubranosti iz leta 1885. O porabi teh novcev je predložiti zaznamek nakupljenih stvari.“ V Ljubljani dne 6. avgusta 1890. Ta velikodušni dar nas je resnično presenetil, hvaležni smo zanj polnim srcem, bode nam v spodbudo k daljnemu ustrajnemu delovanju, olajšal nam pri našati velike stroške kojih imamo z vzdrževanjem trobilne šole, opominj naj pa bo našim rojakom, da naj v večjem številu in s podvojeno marljivostjo pribite v naš glasbeni zavod, ter se tem načinom hvaležne skažejo vsem dobrotnikom našim.

— (Odbor kr. češkega narodnega gledališča v Pragi) dovolil je v svoji seji dne 30. julija t. l. igralki Borštnik-Zvonarjevi v teku letošnje sezóne dva nastopa, in sicer v dramah: „Majitel hutí“ in „Služebník svého pána.“

— (Za slavnost odkritja Vilharjeve spominske plošče v Planini) namenjene doneske naj rodoljubi, ki se glede izročitve ne vedó kako ravnati, dološlejo naravnost odboru čitalničnemu v Planino.

— (Bosensko-hercegovska batalijona) dospeta v petek dne 15. t. m. ob 8. uri 20 minut zjutraj iz Trsta v Ljubljano na južni kolodvor, kjer ostaneta do 8. ure 55 minut. Pričakovala ju bode godba domačega pešpolka baron Kuha in vsi službe prosti častniki Ljubljanske garnizije.

— (Iz Logatca) se nam piše: G. Andrej Kraner tajnik pri c. kr. okr. glavarstvu v Logatci je dne 12. t. m. 3¹/₂ popoldne ta svet zapustil. — Krauer bil je rodom Ljubljančan in prijatelj umrlega Levstika Kraner je bil spoštovan in ljubjen od vseh, vesten, izreden in skoraj preveč delaven uradnik. Ves okraj obžaluje smrt tega moža.

— (Vlak na sv. Višarje) se bode, v kratkem zopet priredil, torej naj mnogobrojno po tem popraševajoče občinstvo malo potrpi. Danes v inse-ratu priobčeni vlak z znižanimi cenami je za obiskovalce Bledskega jezera in Marije pomagaj jako pripraven in ker je število udeležencev omejeno, naj si vsakateri vožnji listek prej ko mogoče preskrbi. Pri obilni udeležbi se bode baje ta jako pripraven vlak ponavljal.

— (Društvo „Sokol“ v Zagorji za Savo) prične dne 15. avgusta t. l. kegljanje na dobitke v gostilni g. M. Medveda. Dobitki so vredni 40 gl. Čisti dohodek namenjen je za društveno zastavo. K obilnej udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Suša) žuga v nekaterih krajih na Notranjskem poljskim pridelkom zelo škodovati, če ne bode kmalu in obilega dežja. Po nekodi primakuje tudi vode za ljudi, kakor tudi za živino.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 12. avgusta. Povodom krajevega rojstvenega dne odpeljejo se jutri vsi ministri v Niš.

Dunaj 13. avgusta. „Wiener Zeitung“: Dolenjo-avstrijske deželnozborske volitve so razpisane za kmetske občine dne 25. septembra, za mesta 2. oktobra, za trgovinsko zbornico 2. oktobra, za veleposestvo dne 7. oktobra.

Trst 13. avgusta. Bosensko-hercegovska batalijona semkaj dospela in bila slovesno vsprejeta.

Bruck ob Muri 13. avgusta. Preteklo noč vsled viharja in naliva izstopile reke zlasti Thörlski potok in okolu Hochschwaba veliko škode prouzročile. Na cesarski cesti pri Kapfenbergu in Afenzu povodenj vzela 13 mostov. Železne fužine ustavile delo. Mlinarsk pomočnik utonil.

Budimpešta 13. avgusta. V Feldgasse zrušila se hiša, več osob ubitih, mnogo ranjenih.

London 13. avgusta. Londonski „Lord mayor“ naznanja, da ne bode nameravanega „protestmeetinga“ v „Mansionhouse“, ker se je pred kratkim izdala oficijalna ruska izjava, da ruska vlada ne namerava nobene hude naredbe proti židom, a tudi nobene ukrenila ni.

Razne vesti.

* (Strajk kapitanov) parobrodske plovbene družbe na Dunavu se bode začel dne 15. septembra, kakor naznanjajo dotičniki, če vodstvo dotlej ne bode uslišalo prošnji in želji, katere je predložil za to izvoljeni odbor. Pozivljejo vse, ki so v službi društva da se pridružijo temu sklepu. Shoda, ki je to sklenil, udeležilo se je 59 kapitanov in mnogo drugih družbenih uradnikov.

* (Vdova Garibaldijeva) hoče zopet stopiti v zakon. Njen zaročenec je štabni zdravnik mornarske šole v Livornu.

* (Hvaležna lastovka.) Mlada gospica iz Berolina, ki je že nekaj časa v letovišči Lieban v Krkonosih, zasliši trgajoc po travniku cvetlice, tožeč tičji glas. Šla je za glasom in našla lastovico, s krvavo perutjo. Živalico vzame seboj, jej umije perut pri bližnjem potoku, jo obveže in v košarici napravi mehko postelj za tičico. Nalovila je muh, da je pitala ž njimi drobno tičico. Drugi dan je že lastovka okrevala, da je lahko letela. Gospica jo je sedaj izpustila. Tretji dan je gospica sedela na vrtu, kar prileti lastovka in se usede prijateljci na ramo. Še več dni pozneje je prihajala tica k svoji dobrotnici. Če se pomisli, da so lastovke precej plašne, je ta dokaz hvaležne, zaupne udanosti vsekako ganljiv.

* (Kako visoko zajec skoči.) V Opavi delajo novo pokopališče in so prostor že ogradili z visokim zidom. Nek zajec je zašel na pokopališče in delavci so ga jeli preganjati z lopatami in rovnicami. Da se reši, skočil je čez dva 2 metra 27 centimetrov visok zid. To je bil za zajca pač mojsterski skok. Najznamenitejšo je pa, da je ta dogodek resničen, ne pa kaka lovska laž, in ga je pripovedoval stavbinski mojster, ki je zid sam meril, ne pa kak lovec.

* (100.000 goldinarjev) dobi se z dvema Dunajskima zastavnima srečkama. 50.000 gold. je glavni dobitek pri vsakem žrebanju. Razstavine srečke veljajo le po 1 gold., in veljajo za dvojno žrebanje. Svoje častite čitatelje opozarjamo na to, da bode žrebanje jutri v četrtek dne 14. avgusta.

Shod volilcev!

Podpisani vabim gospode volilce na shod v **Hirsko Bistrico dne 17. avgusta t. l.** ob 4. uri popoldne, da poročam o svojem delovanju v državnem zboru.

Dr. And. Ferjančič,
državni poslanec.

Signura zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja glavobolja, pomanjkanja slasti do jedij in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Škatljica 1 gld. — Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetti A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (55-10)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. avg.	7. zjutraj	734.9 mm.	19.6° C	sl. szh.	obl.	3.6 mm.
	2. popol.	734.5 mm.	21.6° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	734.3 mm.	18.2° C	sl. jz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 19.8°, jednaka normalu.

Dunajska borza

dne 13. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	88.25	88.30
Srebrna renta " "	89.60	89.65
Zlata renta " "	108.60	108.65
5% marcna renta " "	101.20	101.20
Akcije narodne banke " "	980.—	981.—
Kreditne akcije " "	308.50	308.10
London " "	115.55	115.35
Napol. " "	3.16 1/2	3.14
C. kr. cekini " "	5.49	5.49
Neuske marke " "	56.40	56.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854 gld.	132	132
Državne srečke iz l. 1864 " "	177	177
Ogerska zlata renta 4% " "	101	101
Ogerska papirna renta 5% " "	99	99
Dunava reg. srečke 5% gld.	122	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi " "	114	114
Kreditne srečke gld.	183	183
Rudolfove srečke " "	20	20
Akcije anglo-avstr. banke " "	163	163
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. " "	220	220

Deček

14 let star, dovršivši ljudsko šolo z dobrim uspehom, poštenih starišev, vsprejme se takoj pod ugodnimi pogoji v prodajalnico **A. Ličan-a v Hirski Bistrici.**

Tuji:

12. avgusta.

Pri **Slonu:** Graner, Ruschowy z Dunaja. — Leder iz Gradca. — Beck iz Zagreba. — Supan iz Celovca. — Pl. Böckman in Huszar iz Gorice. — Dr. Vio z Reke. — Vendrem, Truden, Nardin. Columbari iz Trsta.

Pri **Maličih:** Wolkerstein, Fritsche, Schwarz, Schuman, Aichholzer, Spielman, Heller, Menkes, Politzer z Dunaja. — Bauer, Kregar iz Zagreba. — Luzzato, Carlo, Terani iz Trsta. — Šorak z Reke. — Novak iz Kočevja. — Rener iz Maribora. — Malnarčič, Blazekovič iz Karlova.

Pri **bavarskem dvoru:** Erker iz Inomosta. — Ana in Martin Jeran iz Kranja. — Tercuzzi, Strodiot iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru:** Tegre iz Gorice. — Ludwig s soprogo iz Železnikov. — Nejd iz Plzna. — Jan iz Doline.

Vlak z znižano ceno na

LESCE-BLED

odide iz Ljubljane v petek dne 15. avgusta 1890.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. ob 6.45 uri zjutraj. | Odhod iz Lesca . . . ob 7.58 uri zvečer.
Prihod v Lesce . . . " 8.30 " " | Prihod v Ljubljano . . . " 9.45 " "

Cena za III. razred 65 kr., za odpravo 15 kr., skupaj

cena tja in nazaj za III. razred je 80 kr.

(II. razred stane dvojno.)

Ker je število udeležencev vsled razpologe osebnih voz omejeno, prodaja voznih listkov pa pri nižje podpisanim skrajno do četrta 14. t. m. do 7. ure zvečer mogoča, blagovolje naj si udeleženci vožnje liste prej ko mogoče oskrbeti. V mnogobrojno udeležbo utrudno vabi

Josip Paulin,

pisarna za potovanja, v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Mehaničen mlin
z izdelovalnico cementa in z žago
prodá se cenó iz rodbinskih ozirov. — Podrobnosti pri upravnistvu tega lista. (617-2)

Jutri žrebanje.
Srečke Dunajske
razstave.

(505-44)

2 glavna **50.000** **gold.**
dobitka **vrednosti.**

vsak po

Vsaka srečka veljavna za **obe žrebanji.**

Drugo žrebanje **15. oktobra.**

Srečke po 1 gold. Uprava razstavine loterije
Dunaj, Rotunda.
V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.